

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE – FAKULTA PEDAGOGICKÁ

Katedra francouzského jazyka a literatury

ODBORNÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Petra Zemenová

Název práce: Diastratické dialekty jako zrcadla některých sociálních skupin

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jiří Jančík

Oponent bakalářské práce: PhDr. Eva Müllerová, CSc.

Hodnocení práce:

hodnocení: 1 = nejlepší, 4 = nejhorší

1. Cíl práce: P. Zemenová si zvolila náročné téma. Patrná je zde nezkušenost autorky projevující se zejména v používání termínů. Problémy vyplývají z nedostatku prostudované literatury či ze skutečnosti, že P.Z. zakládá své názory na jediném titulu vztahujícím se k tématu, tj. Merle, P. P.Z. posuzovala frekvenci daných útvarů podle výskytu v písni či ve slovnících. Jde-li o útvary, které se prezentují v mluvené podobě, měla zkoumat jejich výskyt v mluvené komunikaci. Neboť, je-li útvar jako argot kodifikován a zařazen do slovníků, přestává jako argot fungovat. Jde o jeho lexikalizovanou podobu. Měl by být užíván pojem *argotická slova*. Práce se totiž týká především jednotlivých argotických slov, která ztratila svoji funkci a přešla do dalších útvarů národního jazyka: hovorové francouzštiny či slangu. Pro daný účel by potom lépe vyhovoval termín *le slang social* objevující se ve francouzské odborné literatuře vzhledem k dané souvislosti. Pro porozumění problematice daného tématu ve francouzském jazyce nelze vycházet z české odborné literatury, viz tituly: Hauser, Hirschová, Sochrová. Hlavní chybou práce je tedy snaha převádět francouzské termíny do češtiny.

2. **Zpracování obsahu:** Práce by byla logičtější, pokud by jednotlivé části byly přeskupeny. Podkapitola 3. *Lingvistické disciplíny* by vzhledem k tématu byla vhodnější v začátku práce, dále pak již podle rozdělení *Útvary národního jazyka, Argot, Soubor pojmů*. Chybné je tvrzení na s. 5, že... *lidový jazyk, argot a vulgární jazyk jsou považovány za jazyky nespisovné...* Vulgární jazykové prostředky náležejí do vrstvy expresivity, vulgární jazyk jako pojem v češtině neexistuje. Jde o špatný překlad ze s. 4, kapitola 1.1.5. *Lidová francouzština*, který pramení z neznalosti, jde o francouzštinu, v níž se objevují a používají argotická a vulgární slova. Nelze ale mísit vrstvu expresivity a útvary národního jazyka. Kapitola II. Praktická část (s. 19-21) je bez vysvětlení řady nových termínů, které zde P.Z. uvádí a s kterými se dosud nepochybně nepracovalo, nepoužitelná. Objevuje se zde zcela jiný pohled a posuzování souvislostí, které by předpokládalo přiměřený kontext. Podobné nepřijatelné formulace jsou na s. 31, 32: zmiňuje se posuzování z hlediska *versologie*, hovoří se o *zmnožení exponenciace modotemporálních forem...* bez předchozího vysvětlení.

3. **Formální a jazyková úroveň:** Ideální by bylo psát dané téma ve francouzském jazyce, potom by aplikace termínů nebyla přizpůsobována češtině. Viz např. Závěr (s. 40) *Naše práce týkající se francouzských argotických jazyků...* V češtině nelze hovořit o argotickém jazyce, je to argot. P.Z. nemusela definovat argot a slang podle P. Hausera (viz s. 16), česká definice nemůže být ve francouzské souvislosti zohledňována. Nejde o srovnání argotu v ČJ a ve FJ, ale o hodnocení tohoto útvaru ve francouzském kontextu. Rovněž nelze souhlasit s tím, že *společnost není lhostejná k argotu a že se úspěšně šíří a obohacuje slovní zásobu* (s. 26). Jestliže se argot objeví v umělecké literatuře, tak je to pouze proto, že zde funguje jako prostředek charakterizace postav či prostředí, apod. Argot je funkční v mluveném projevu, jakmile se dostane do písemného projevu (a to i v lexikalizované podobě), přestává plnit svoji funkci, tj. zatemnit smysl a být nesrozumitelným uživatelům jazyka. V práci se objevují pravopisné chyby: s. 22...*byli výrazy přijaty...*, *jsme si zvolily...*, s. 42...*leurs formation lexicale...*, s. 28...*proto jí (píseň) můžeme považovat...*, na s. 31 není oddělena vložená věta, opakovaně na s. 40, na s. 39 chybí čárka před *...a tudíž*, atd.

4. **Přínos práce:** P.Z. chtěla posoudit, do jakých oblastí (sociálních či uměleckých) tyto dva argoty zasahují.

Píše o potřebě předefinovat argoty, jenomže stačí konstatovat pronikání argotu (lexikalizovaných argotických slov) do dalších útvarů národního jazyka. P.Z se zmiňuje v souvislosti s argotem o rozšiřování *nových slov*. Přeskakuje do *vrstvy časovosti*. Samozřejmě, že argotická slova při svém vzniku mají charakter *neologismů*, a to proto, že pro slovní zásobu je typické prolínání výrazů jednotlivých vrstev, je však třeba zachovat existenci rovin jazyka. Stejně tak jsou to *slova vulgární* - viz již zmiňovaná vrstva expresivity.
V této podobě práce je řada tvrzení matoucí. Práce proto nemůže být přínosná.

Při své obhajobě bakalářské práce by měla Petra Zemenová prokázat pochopení zmiňovaných nedostatků a přistoupit na definice problematiky pouze ve francouzském jazyce.

Otázky k obhajobě a další vyjádření, připomínky, náměty pro obhajobu práce:

- 1. Doplňte údaje k zmiňovanému autorovi *Pierre Richelet* na s. 6, jehož definici argotu uvádíte. V přehledu literatury chybí.**
- 2. Vysvětlíte tvoření budoucího času sloves vidu dokonavého: na s. 22, 24 pracujete s tvarem *...budeme soustředit...* Je tento tvar správný? Je rozdíl ve tvarech *soustřed'ovat / soustředit*?**

Navrhovaná známka:

Oponentka: PhDr. E. Müllerová, CSc.

Datum: 1.1. 2015

Podpis.....